

Přehledový test znalostí

<https://moodle.vut.cz/mod/quiz/view.php?id=320652>

Přehledový test znalostí studentů o programování v C.
Pokrývá témata procvičovaná v počítačových laboratořích.

Test je nepovinný, ale doporučený. Výsledky testu mohou být zohledněny i v hodnocení cvičení.

Test je otevřen

od **soboty 30. září 2023, 8:00** do **pátku 13. října 2023, 23:59**.

Proměnná v jazyce C

Proměnná je v matematice pojmenovaná obecná hodnota. V jazyce C a jiných imperativních jazycích však má slovo *proměnná* trochu odlišný význam.

Jde o *paměťové místo*, které může uchovávat hodnotu určitého typu. Tato uložená hodnota se může během výpočtu měnit.

Takové paměťové místo se někdy přesněji nazývá *přepisovatelná proměnná* (*mutable variable*). V jazyce C hovoříme krátce o *proměnné*.

Paměťové místo (proměnnou) definujeme zápisem:

double **x ;**

typ	jméno
ukládaných	proměnné
hodnot	

nebo

int **m** **=** **100 ;**

typ	jméno	počáteční
ukládaných	proměnné	vložená
hodnot		hodnota

Přiřazovací příkaz

Změnit hodnotu uloženou v proměnné lze *přiřazovacím příkazem*.

x **=** **2.0 * pi ;**

levá	přiřazovací	pravá strana
strana	operátor	přiřazení
přiřazení		(výraz)

Pozor na rozdílné zacházení s proměnnou na levé a na pravé straně přiřazení:

- Proměnná na levé straně (tvoří tzv. *l-výraz*) a stojí sama za sebe.
- Proměnná na pravé straně (v tzv. *r-výrazu*) označuje hodnotu, kterou toto paměťové místo právě obsahuje. Kompilátor provádí automatické *dereferencování* proměnné.

m = **m** + 1 ;

proměnná,
do níž se
přiřazuje

hodnota
obsažená
v proměnné

Poznámka: Kromě základního přiřazovacího operátoru = má C také operátory +=, -=, *=, ^= apod.

Výměna hodnot ve dvou proměnných

Ze stavu, kdy v proměnné **a** je hodnota x a v proměnné **b** je hodnota y , chceme přejít do stavu, kdy jsou hodnoty v proměnných obráceně.

Použijeme pomocnou proměnnou pro přechodné uchování hodnoty.

Pomocná proměnná musí mít stejný typ jako proměnné **a**, **b**.

```
{ int p = a;  
  a = b;  
  b = p;  
}
```

V C se pro výměnu dvou hodnot používá trik využívající toho, že operace bitové nonekvivalence tvoří grupu, v níž je každý prvek svou vlastní inverzí. Bitovou nonekvivalenci (operaci \wedge) lze použít na hodnoty všech typů.

```
{ a ^= b;  
  b ^= a;  
  a ^= b;  
}
```

Cykly

Cyklus s podmínkou na začátku

`while (podmínka) tělo cyklu`

Cyklus s podmínkou na konci

`do tělo cyklu while (podmínka)`

Platí

`while (e) B ≡ if (e) { do B while (e) }`

`do B while (e) ≡ { B; while (e) B }`

Cyklus for

`for (p1; p2; p3) tělo cyklu`

- Na začátku se jednou provede *počáteční příkaz* p₁;
(p₁ může být výraz nebo definice nové proměnné)
- Dokud je splněna *podmínka* p₂, provádí se opakovaně *tělo cyklu* vždy následované *příkazem kroku* p₃;

Platí

`for (p1; p2; p3) B` \equiv `{ p1; while (p2) { B; p3; } }`

`while (e) B` \equiv `for (; e;) B`

`do B while (e)` \equiv `{ B; for (; e;) B }`

Poznámka: Prázdná podmínka v hlavičce cyklu for se vyhodnotí jako pravdivá. Proto například `for (; ;)` znamená zacyklení.

Příkazy break a continue v cyklu

`continue`

ukončí právě prováděnou iteraci těla cyklu.

`break`

slouží k okamžitému ukončení cyklu.

Cyklus lze také násilně skončit ukončením výpočtu celé funkce, tedy příkazem

`return`

Faktoriál

Cvičení: Napište program, který se zeptá na číslo n ($0 \leq n \leq 20$) a spočítá $n!$.

```
#include <stdio.h>
```

```
long int fact (int n) {  
    long int z = 1;  
    for (int i = 1; i <= n; i++)  
        { z *= i; }  
    return z;  
}
```

```
int main (void) {  
    int n;  
    do { printf("Number 0 to 20: n = ");  scanf("%d", &n);  
    } while (n < 0 || n > 20);  
  
    printf ("%d! = %ld\n", n, fact(n));  
    return 0;  
}
```

Největší společný dělitel

Cvičení: Program spočítá největšího společného dělitele dvou čísel.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int gcd (int a, int b) {
    int p;
    a = abs(a);  b = abs(b);
    if (a > b) { p = a; a = b; b = p; }
    while (a != 0) { p = a; a = b % a; b = p; }
    return b;
}

int main (void) {
    int a, b;
    printf("Two numbers: ");  scanf("%d %d", &a, &b);
    printf("GCD(%d, %d) = %d\n", a, b, gcd(a,b));
    return 0;
}
```

Největší číslo v poli

Cvičení: Načtete do pole 5 čísel a pak určete největší z nich.

```
#include <stdio.h>
int main (void) {
    const int n = 5;
    int a[n];
    int max, imax;
    for (int i=0; i<n; i++) {
        printf("a[%d] = ", i);  scanf("%d", &(a[i]));
    }
    max = a[0];  imax = 0;
    for (int i=1; i<n; i++) {
        if (a[i] > max) { max = a[i]; imax = i; }
    }
    printf("Maximum: a[%d] == %d\n", imax, max);
    return 0;
}
```

Změní se sémantika programu, když nerovnost v podmínce `a[i] > max` vyměníme za neostrou? Jak?

Slučování seřazených posloupností

Cvičení: Načtěte dvě vzestupně seřazená pole celých čísel. Vypište prvky obou polí vzestupně seřazené.

```
#include <stdio.h>
```

```
int main (void) {  
    const int m = 5, n = 5;  
    int a[m], b[n];  
    int i, j;  
  
    for (int i=0; i<m; i++) { printf("a[%d] = ", i); scanf("%d", &a[i]); }  
    for (int j=0; j<n; j++) { printf("b[%d] = ", j); scanf("%d", &b[j]); }  
  
    for (i=0, j=0; i<m && j<n;) {  
        printf ("%d ", a[i]<=b[j] ? a[i++] : b[j++]); }  
    for (int ii = i; ii<m; ii++) { printf ("%d ", a[ii]); }  
    for (int jj = j; jj<n; jj++) { printf ("%d ", b[jj]); }  
    printf ("\n");  
    return 0;  
}
```